

IX Ka 706/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący Sędzia S.O. Aleksandra Nowicka

Protokolant sekr. sąd. Mateusz Holc

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej T. M. L.

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2021r.

sprawy **T. P.** oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 listopada 2020r. **sygn. akt II K 740/20**

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 2 ten sposób, że ogranicza orzeczony w nim zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych do pojazdów, do prowadzenia których uprawnia kategoria B;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia opłaty za II instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 706/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 listopada 2020 r., sygn. akt II K 740/20

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia**Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		Data rozwiązania umowy o pracę	Zdjęcie	k.75
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Zdjęcie umowy o pracę	Okoliczność niekwestionowana

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść wyroku poprzez uznanie, że oskarżony był osobą karaną za przestępstwo umyślne, podczas gdy orzeczona kara ograniczenia wolności została wykonana, a skazanie zostało zatarte z mocy prawa i łączący się z tym zarzut rażącej niewspółmierności kary polegający na niezastosowaniu instytucji warunkowego umorzenia postępowania pomimo zaistnienia ustawowych przesłanek tej instytucji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # oba niezasadne</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy nie zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>Nie kwestionując trafności ustaleń stanowiących podstawę uznania winy T. P., oskarżony nie zgodził się z kształtem orzeczonej względem niego kary. Zawarte w środku odwoławczym argumenty nie przekonały o potrzebie modyfikacji orzeczenia w tej części. Sąd Okręgowy nie podzielił poglądu oskarżonego, a zaprezentowanego przez jego obrońcę, iżby istniały okoliczności uzasadniające zastosowanie wobec niego warunkowego umorzenia postępowania.</p> <p>Uważna lektura pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia</p>		

proceeds to the constatation, that the District Court took into account all circumstances, to which the appellant draws attention as requiring consideration, with the fact that their reasonable assessment does not allow for mitigation of criminal consequences. The reading of the justification leads also to the conclusion, that it is not the lack of formal motives (prior criminality), but the assessment of the social harmfulness that led to the sentence of punishment of T. P..

The District Court in the first instance factually explained why the degree of social harmfulness of the act committed by T. P. was assessed as higher than insignificant. In this context, it pointed to the high concentration of alcohol in the exhaled air. The circumstances were correctly assessed, as not falling within the scope of art. 66 § 1 kk.

Nevertheless, the District Court noticed and rightly assessed the circumstances favoring the accused, which led to the imposition of a milder type of punishment, adapting it to the revealed circumstances of the case and the subject matter.

On the margins of the above considerations, the question of the actual criminality of the accused remains. The application of the institution of conditional sentencing remains in the hands of the sentencing court and the final assessment of the sum of circumstances of the case and the subject matter. Art. 66 kk does not have the character of an obligatory provision, and therefore the determination of formal motives in the criminality of the accused does not create an obligation to apply this

instytucji, o ile Sąd oceni, że wina i społeczna szkodliwość czynu są znaczne. Takiej oceny dokonał właśnie Sąd meriti i należy się z nią zgodzić. Niemniej jednak odnosząc się do kwestii poruszanej w apelacji, a mianowicie zatarcia skazania należy zauważyć co następuje: kara ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sadu Rejonowego w Ś. w sprawie (...) została wykonana 20 kwietnia 2018r. (k. 52). Dołączona do apelacji umowa wskazuje, że rzeczywiście umowa o prace została rozwiązana z dniem 18 marca 2013r., co nie oznacza że w tym dniu kara została wykonana. Zresztą sam oskarżony twierdził, że miał dowody wpłat z tytułu potrącenia za okres 6 miesięcy, podczas, gdy kara orzeczona została na 8 miesięcy (k. 85v).

Przepis art. 107§4 kk stanowi, że w razie skazania na karę ograniczenia wolności zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 3 lat od wykonania (...) kary. 3-letni okres do zatarcia skazania rozpoczął bieg od dnia wykonania kary czyli od 20 kwietnia 2018r. i zakończyłby się z dniem 20 kwietnia 2021r.

Sąd odwoławczy zwrócił natomiast uwagę na orzeczony w pkt 2. zakres środka karnego.

Sformułowanie § 2 art. 42 kk "sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1" winno być interpretowane wraz z tą częścią § 1 art. 42 k.k., która następuje po wyrazach "w szczególności". Chodzi więc o okoliczności popełnienia przestępstwa powodujące zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji, w tym szczególnie

rodzaj pojazdu, którym kierował nietrzeźwy oskarżony, aby chociaż czasowo wyeliminować go z ruchu drogowego.

W jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podkreślano, że ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych stanowi wykluczenie z ruchu drogowego takich kierowców, którzy wykazali, że zagrażają bezpieczeństwu w komunikacji, a skoro tak, to nie można abstrahować od związku między rodzajem pojazdu, który sprawca prowadził, a zakresem orzeczonego przez sąd zakazu (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2006 r., sygn. akt V KK 360/06, OSNKW 2007, nr 1, poz. 7). Obowiązek orzekania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec sprawcy przestępstwa polegającego na kierowaniu w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym, jest więc ściśle powiązany przede wszystkim z rodzajem pojazdu jaki prowadził sprawca popełniający przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

W ocenie sądu odwoławczego sąd meriti orzekając wobec oskarżonego przedmiotowy zakaz w odniesieniu do wszystkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym określił zakres tego zakazu zbyt szeroko. Ważne bowiem jest, aby instytucję określoną w art. 42 § 1 kk wykorzystać w sposób na tyle rozważny, by odzwierciedlała ona przede wszystkim stopień społecznej szkodliwości przestępstwa popełnionego przez sprawcę i stosownie do tego stopnia, charakteru i sposobu nadużycia uprawnień uniemożliwiła mu prowadzenie określonego rodzaju

pojazdów przez odpowiedni okres czasu.

Niewątpliwie oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości, kierował samochodem osobowym, do którego prowadzenia wymagane jest prawo jazdy kategorii B i należało go pozbawić uprawnienia do prowadzenia tylko tego rodzaju pojazdami. W okolicznościach sprawy nic nie wskazuje na to, aby koniecznym do realizacji celów kary był zakaz prowadzenia innych pojazdów mechanicznych poza tym jakim oskarżony prowadził w stanie nietrzeźwości. Brak jest podstaw do przyjęcia, że oskarżony spowodowałby jakiegokolwiek zagrożenie prowadząc inny pojazd aniżeli samochód osobowy, a pamiętać należy, że jest zawodowym kierowcą prowadzącym samochody ciężarowe. Takie rozstrzygnięcie nie pozbawi go także możliwości zarobkowania, przy możliwości poruszania się pojazdami, na które oskarżony posiada liczne uprawnienia.

Wniosek

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

OKOLICZNOŚCI **PODLEGAJĄCE**
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

4.1.	
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 listopada 2020 r., sygn. akt II K 740/20	
Zwięzle o powodach utrzymania w mocy	
Sąd Odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia wyroku z urzędu dlatego też – ze wskazana wyżej korektą – został utrzymany w mocy.	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięzle o powodach zmiany	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa.

PODPIS